

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu Wydział VI Karny

w składzie :

Przewodniczący: SSR Robert Grześ

Protokolant: p.o. staż. Agnieszka Ćwiklińskiej

bez udziału Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań – Wilda w Poznaniu,

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 lutego 2018r.,

sprawy karnej

R. A. / (...)/, s. A. i E. zd. W. urodzonego w dn.(...). w L.,

oskarżonego o to, że:

W okresie od 30 listopada 2016 roku do 20 stycznia 2017 roku w L. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził D. M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 18700 złotych poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się przedstawionej na aukcji Allegro, oferty sprzedaży zakupu kontrolera marki P. (...), dwóch sztuk konsoli dj marki P. (...) N. oraz konsoli dj marki P. (...) N..

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk,

orzeka:

oskarżonego uznaje za winnego zarzucanego mu czynu popełnionego w sposób i okolicznościach wyżej opisanych,

tj. przestępstwa określonego w art. 286 § 1 k.k.,

i za to **skazuje:**

1. na podstawie art. 286 § 1 kk, na karę pozbawienia wolności w wymiarze 1 (jeden) roku, a uznając przy tym, że oskarżony korzyść majątkową osiągnął, na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 kk, orzeka wobec oskarżonego karę grzywny w wysokości 100 (sto) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;

2. na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego D. M. - kwoty 8'700 (osiem tysięcy siedemset) złotych;

a ponadto:

3. na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., art. 627 k.p.k. i art. 2 ust 1 pkt 3 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 r., nr 49, poz. 223 ze zm.) oraz Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz. U. z dnia 26 czerwca 2003r.), zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w całości, w wysokości 70 (siedemdziesiąt) złotych oraz opłatę w wysokości 560 (pięćset sześćdziesiąt) złotych;

UZASADNIENIE

W niniejszej sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony R. A. wystawił na aukcji portalu (...) ofertę sprzedaży kontrolera marki P. (...). Przedmiotem zainteresował się pokrzywdzony D. M., w związku z czym skontaktował się z oskarżonym, wyrażając chęć kupna sprzętu. Po dokonanych uzgodnieniach, wspólnie ustalili, że oskarżony wystawi produkt na portalu(...) i za pośrednictwem tej aukcji pokrzywdzony zakupi sprzęt. Nadto oskarżony zaoferował D. M. do sprzedaży urządzenia w postaci dwóch sztuk konsoli dj marki P. (...) N. oraz jedną sztukę konsoli dj marki P. (...) N.. Pokrzywdzony wyraził chęć nabycia wszystkich tych urządzeń i razem z oskarżonym ustalili kwotę kupna na 18.700 zł.

Zgodnie z dokonanymi ustaleniami, dnia 6 grudnia 2016 r. pokrzywdzony dokonał zakupu wystawionych na aukcji(...) urządzeń poprzez opcję „kup teraz”. Za zakupiony sprzęt D. M. zapłacił przelewem łączną kwotę 18.700 zł. Zakupione urządzenia miały być dostarczone osobiście przez oskarżonego na adres zamieszkania pokrzywdzonego. Początkowo pokrzywdzony czekał dwa tygodnie. Kiedy skontaktował się z oskarżonym ten powiedział mu, że w jego rodzinie zmarła bliska mu osoba i z powodu załatwiania spraw pogrzebowych dostarczenie sprzętu opóźni się. Po około trzech tygodniach, R. A. poinformował pokrzywdzonego, iż cały sprzęt został zalany i nie nadaje się do użytku. D. M. zaproponował wtedy odbiór osobisty uszkodzonego sprzętu, na co oskarżony nie wyraził zgody. Podczas wielokrotnych kontaktów telefonicznych i mailowych z pokrzywdzonym, R. A. zobowiązywał się do zwrotu pieniędzy. Ostatecznie cała kwota miała być zwrócona do dnia 30 grudnia 2016 r., czego oskarżony nie uczynił, i zerwał kontakt z kupującym.

Dnia 20 stycznia 2017 r. pokrzywdzony D. M. złożył na Policji zawiadomienie o przestępstwie. Z uwagi na skorzystanie przez pokrzywdzonego z programu ochrony kupujących, oferowanego przez portal (...), odzyskał on kwotę 10.000 zł wypłaconą w ramach tego programu.

R. A. ma 48 lat, jest kawalerem, nie posiada nikogo na utrzymaniu. Oskarżony ma wykształcenie średnie, z zawodu jest projektantem wnętrz, prowadzi własną działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U. (...). R. A. i z tego tytułu otrzymuje dochód ok. 3.000-4.000 zł miesięcznie, nie posiada majątku. Oskarżony był uprzednio karany m.in. za przestępstwa przeciwko mieniu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- częściowo wyjaśnień oskarżonego R. A. (k. 68-70);
- zeznań świadków: D. M. (k. 151-152 w zw. z k. 1-2), J. J. (k. 152 w zw. z k. 27-29, 40);
- dokumentów zebranych w sprawie: wydruku z aukcji O. (k. 5-6), potwierdzenia wykonania przelewu (k. 7-9), pisma (...) Sp. z o.o. (k. 11-15), płyty CD (k. 24), pisma (...) S.A. (k. 31-33, 36-38), pisma (...) S.A. (k. 58), zestawienia operacji za okres 30.11.2016r.-15.12.2016r. (k. 59), kopii umowy rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego (...) konto za zero, usług bankowości elektronicznej oraz karty debetowej (k. 60-61), kopii wyciągu z taryfy prowizji i opłat bankowych w (...) Banku (...) SA (taryfa) dla posiadaczy rachunku (...) za zero (umowy zawarte od 1.10.2014r.) (k. 62), kopii arkusza informacyjnego dla deponentów (k. 63), kwestionariusza wywiadu środowiskowego przeprowadzonego przez zawodowego kuratora sądowego (k. 108-109), karty karnej (k. 138-140, 149-150).

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne w części. **R. A.** nie przyznał się do zarzuczonego mu czynu. Oskarżony nie negował, iż wystawił przedmioty na aukcji (...) i zostały one zakupione przez pokrzywdzonego, jednak podał, że niedostarczenie kupującemu przedmiotów nie było celowe, a wynikało z trudności, które spotykały go w życiu osobistym, gdyż w czasie kiedy doszło do transakcji, za granicami Polski tragicznie zginął jego szwagier, w związku z czym zajmował się sprawami pogrzebowymi i sprowadzaniem ciała do kraju. Wskazał także, iż z uwagi na to potrzebował dużej ilości pieniędzy, dlatego też sprzedane wcześniej na aukcji (...) przedmioty zastawił w

lombardzie. Oskarżony podał, iż o swojej sytuacji informował na bieżąco pokrzywdzonego i obiecał, że niezwłocznie zwróci mu pieniądze za towar, który nie był D. M. dostarczony mimo dokonanej zapłaty. Oskarżony wskazał, że jego zamiarem nie było oszukanie pokrzywdzonego, a cała sytuacja wynikała z przypadku losowego, jaki zaistniał. Sąd dał wiarę oskarżonemu tylko w tej części, w której jego wyjaśnienia korelują z pozostałym materiałem dowodowym, tj. zeznaniami pokrzywdzonego oraz zebranymi dokumentami w postaci wydruku z aukcji i dowodów przelewów, w kwestii dotyczącej tego, że transakcja miała miejsce oraz, że nie doszło do dostarczenia pokrzywdzonemu przedmiotów, mimo iż ten zapłacił za zakupiony sprzęt. Natomiast jego twierdzenia, jakoby cała sytuacja nie była zaplanowana, a wynikała jedynie z trudnej sytuacji życiowej, która go spotkała, Sąd uznał za nieudolną próbę obrony, celem uniknięcia odpowiedzialności za popełniony czyn. Do dnia dzisiejszego bowiem oskarżony nie zwrócił kwoty, jaka została przelana na jego konto przez pokrzywdzonego.

W pełni wiarygodne były zeznania pokrzywdzonego **D. M.**, który szczegółowo opisał sposób i okoliczności, w których doszło do zawarcia transakcji pomiędzy nim a oskarżonym. Dzięki dokładnym i spójnym zeznaniom świadka, Sąd mógł poczynić ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie. Zeznania te znalazły potwierdzenie w dokumentach zebranych w aktach sprawy, przede wszystkim w wydruku z aukcji internetowej i dowodzie wykonania przelewu bankowego. Podkreślenia wymaga ten fragment zeznań świadka, w którym podał informację o przypadkowo usłyszaną, przez telefon, wulgarnej wypowiedzi oskarżonego, w której oskarżony wyraźnie przyznał, że oszukał pokrzywdzonego i nie miał nawet sprzętu oferowanego do sprzedaży na aukcji internetowej. Już to zdaniem Sądu ewidentnie zobrazowało zamiar oskarżonego dokonania oszustwa na szkodę pokrzywdzonego. Zeznania te zasługują na przymiot wiarygodności, gdyż są konsekwentne, logiczne i całkowicie zgodne z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym.

Na przymiot wiarygodności, zdaniem Sądu, zasłużyły również zeznania świadka **J. J.**. Zeznania te jednak nie wniosły wielu informacji, gdyż nie dotyczyły bezpośrednio przedmiotu niniejszej sprawy. Świadek zeznał na okoliczność tego, w jaki sposób oskarżony oszukał go w przeszłości.

Dokumenty zebrane w sprawie Sąd ocenił jako wiarygodne i w pełni przydatne dla rozstrzygnięcia. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego podmioty, w przepisanej formie, strony nie kwestionowały ich prawdziwości, a Sąd nie miał podstaw by czynić to z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony stanął pod zarzutem tego, iż w okresie od 30 listopada 2016 roku do 20 stycznia 2017 roku w L., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził D. M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 18.700 złotych poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z przedstawionej na aukcji (...) oferty sprzedaży zakupu kontrolera marki P. (...), dwóch sztuk konsoli dj marki P. (...) N. oraz konsoli dj marki P. (...) N., tj. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k.

Zgodnie z art. 286 § 1 k.k. karze podlega ten kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania.

Dokonując subsumpcji stanu faktycznego pod przepisy ustawy karnej Sąd kierował się stanowiskiem doktryny (M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, „Kodeks karny. Komentarz, s. 149) że przestępstwo oszustwa polega na wprowadzeniu w błąd innej osoby w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Oszustwo przy tym, różni się m.in. od pozostałych przestępstw przeciwko mieniu, sposobem działania sprawcy jak też sposobem wywołania skutku, do którego powstania dochodzi w wyniku dobrowolnie przedsiębranego przez pokrzywdzonego działania oraz tym, że ma ono dwa przedmioty czynności wykonawczej (D. P., O. G., (...) prawa karnego ..., s. 415), a mianowicie z jednej strony jest ono nakierowane na osobę, która dokonuje niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem, z drugiej zaś strony na mienie, które sprawca uzyskuje w wyniku rozporządzenia.

Z powyższego wynika, że przestępstwo opisane w art. 286 § 1 kk jest przestępstwem materialnym, którego skutkiem jest niekorzystne rozporządzenie mieniem, przy czym nie jest koniecznym osiągnięcie przez sprawcę korzyści majątkowej z niekorzystnego rozporządzenia mieniem. (W. Świda, W. Wolter, I. Andrejew, Kodeks..., s. 625).

Oszustwo jest przestępstwem umyślnym kierunkowym. Ustawa wymaga bowiem, by działanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym w tym przypadku jest osiągnięcie korzyści majątkowej. Sprawca podejmując zachowanie musi więc wyobrażenia pożądaną przez niego sytuacji, która ma stanowić rezultat jego zachowania. Jeżeli chodzi o korzyść majątkową, to zgodnie z brzmieniem art. 115 § 4 k.k., należy przez to pojęcie rozumieć korzyść dla sprawcy lub innej osoby fizycznej, prawnej itp. Charakterystycznym dla tego przestępstwa jest i to, że zamiar bezpośredni powinien obejmować zarówno cel działania sprawcy, jak i sam sposób działania zmierzający do zrealizowania tego celu.

Przenosząc powyższe na kanwę niniejszej sprawy, niewątpliwym jest, iż oskarżony R. A. dopuścił się zarzucanego mu czynu. Przede wszystkim wskazuje na to fakt, iż oskarżony nie zaprzeczał temu, iż nie dostarczył pokrzywdzonemu zakupionego przez niego sprzętu, ani temu, iż nie oddał mu przelanych pieniędzy. Do dnia dzisiejszego oskarżony nie zwrócił kwoty 18.700 zł D. M., a odzyskaną przez pokrzywdzonego kwotę 10.000 zł przekazał portal(...) w ramach programu ochrony kupujących, za pośrednictwem którego była dokonywana transakcja. Ewidentne jest i to, że oskarżony nie miał sprzętu elektronicznego, którego sprzedaż zaoferował na aukcji internetowej i to jednoznacznie świadczy o tym, że zamierzał oszukać osobą zainteresowaną nabyciem tego sprzętu.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy w sposób jasny wskazuje, w jaki sposób działał oskarżony, jego wina nie budzi zatem wątpliwości. R. A. swoje działanie tłumaczył trudną sytuacją życiową, która spotkała go w tamtym czasie. W żaden sposób jednak nie usprawiedliwia to jego działania. Nadto w pewnym momencie kontakt z oskarżonym urwał się, a ten nie wykazywał żadnej inicjatywy, czy chęci zwrotu pieniędzy i do dnia dzisiejszego tego nie uczynił, mimo czynionych wcześniej deklaracji. Działanie takie należy zatem uznać za celowe, zwłaszcza w świetle tego, iż już wcześniej oskarżony dopuścił się oszustwa. Wyjaśnienia złożone przez oskarżonego należy uznać za wykrętne i zmierzające wprost do uniknięcia kary za popełniony czyn.

W tym stanie rzeczy należało przyjąć, że swoim działaniem oskarżony doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wprowadzenie w błąd D. M. co do zamiaru wywiązania się z przedstawionej na aukcji (...) oferty sprzedaży zakupu kontrolera marki P. (...), dwóch sztuk konsoli dj marki P. (...) N. oraz konsoli dj marki P. (...) N., doprowadzając tym samym do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 18.700 zł przez D. M..

Wymierzając oskarżonemu karę, Sąd kierował się ustawowymi dyrektywami wymiaru kary z art. 286 § 1 k.k., a także wskazówkami z art. 53 k.k. oraz art. 115 § 2 k.k. dbając jednocześnie by kara spełniła zarówno cele prewencji indywidualnej (wychowawcze i zapobiegawcze), jak i prewencji generalnej rozumianej jako kształtowanie prawnej świadomości społeczeństwa.

Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające, takie jak:

- wysoką wartość wyrządzonej szkody,
- uprzednią karalność oskarżonego, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu, określone w art. 286 kk.

Sąd nie dopatrzyl się natomiast szczególnych okoliczności łagodzących.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Sąd wymierzył oskarżonemu karę pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku, a z uwagi na to, iż oskarżony osiągnął korzyść majątkową, także karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 20 zł, uznając że ta właśnie kara najlepiej spełni tak cele prewencji indywidualnej, jak i generalnej.

Nadto, na podstawie art. 46 § 1 k.k., Sąd zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego D. M. kwoty 8.700 zł.

Tak ukształtowana kara jest zdaniem Sądu odpowiednia do stopnia zawinienia i stopnia społecznej szkodliwości czynu, jednocześnie nie przekraczając ich ponad miarę. Nadto, da ona czytelny sygnał, iż przestępstwa przeciwko mieniu, zwłaszcza polegające na wykorzystywaniu zaufania, spotkają się z odpowiednią reakcją wymiaru sprawiedliwości, spełniając tym samym cele prewencji generalnej. Nie budzi też wątpliwości, że oskarżony jest znacznie zdemoralizowanym sprawcą kolejnego przestępstwa, a dotychczas stosowana wobec niego resocjalizacja nie przyniosła pozytywnych rezultatów.

O kosztach, Sąd orzekł w pkt. 3 uznając, że brak jest podstaw do odstąpienia od zasady ponoszenia przez oskarżonego kosztów procesu oraz wymierzył stosowną opłatę.

/-/ SSR Robert Grześ